

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibîu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibîu, str. măcelarilor 45;

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Fonduri bisericesti.

III.

Ce fel de fonduri să înființăm, și cum să procedem la formarea lor?

Dela răspunsul corect ce se dă acestor întrebări atâră succesul în mare măsură.

Ce se ține de întrebarea primă, accentuez, că în genere de acele fonduri au a se înființa, cari promovează interesele bisericești și stau în strânsă legătură cu scopurile ce le urmărește biserica. Fonduri ce cad în atribuțiunile statului nu vom înființa. Vom înființa însă de celece au în vedere susținerea organismului bisericesc, în toate ramurile, ajutoarea deaproapeului neputincios, cu un cuvânt: *fonduri de pietate*.

Pietatea fiind nota esențială în caracterul Românului, fondurile ce se înființează încă să aibă caracterul pietății, să fie un fel de traducere în fapte a caracterului dominant în sufletul poporului, ca să se și poată însufleți acela pentru ele!

Sunt poporeni evlavioși, cari ar dori ca ei să presteze bisericești pentru toate timpurile *vinul* (paos) la jertfele de peste an; sunt alții cari vreau să provadă biserica cu lumini, tămâie, cu odoare bisericesti; alții vreau să asigure speșele la reparatul casei Domnului, și iar alții cari ar face fundații pentru providerea cu cărți, înființarea de cor și asile bisericesti, susținerea personalului și datinelor bisericesti. În fine parohienii dela cel dintâiu până la cel din urmă, fără excepțiune, vor dori înființarea fondului de pomenire vecinică la jertfelnic a numelui lor, părintilor și fiilor...

Momentele atrăgătoare și însuflețitoare pentru popor, cari toate duc la realizarea în fapte a simțului pietății, se pot înmulți până la infinit.

Ceeace în foarte mare, dacă nu în cea mai mare măsură ar însufleți poporul, la înființarea acestor fon-

duri, ar fi momentul personal și de dispoziție liberă asupra administrării și manipularii viitoare a fondului ce-l înființează sub supraveghierea bisericești și ca proprietate a aceleia. Unii ar dispune să rămână investit în pământuri pentru totdeauna, alții în alte realități ori hârtii de valoare. Cu toții ar avea ambiția a dispune, ca fondul să fie neatacabil, să sporească mereu din o parte a venitelor, ba să le poarte *propriul nume*.

Câți dintre parohieni nu trec din această lume fără erezi! Avera lor — cu trudă agonisită, — ajunge pe mâni străine, și în loc de mulțămie, hulă imprăstie asupra memoriei testatorului! Fondurile ce le înființează pentru ei ar fi *tot atâți copii, cari le erezesc numele și vestesc bunătatea inimii lor pentru toți timpii*. În morminte vor tresălta de bucurie, când mulțămia și rugăciunile celorce beneficiază de roada ostenelelor lor — îi vor însoți.

Au nu e menire sublimă pentru preoțimea noastră a lucra în această direcțiune, când atât de întins e ogorul și atât de ușor se poate lucra? Titlu de glorie și ambiție nobilă trebuie să fie pentru ea activitatea în această direcțiune. În câțiva ani am avea fonduri cari ar da procente suficiente la acoperirea speselor bisericesti, la ameliorarea salariului preoțesc și celuilalt personal bisericesc. Pe deasupra vaza și forța bisericești vor crește în toate direcțiunile, — moment etic destul de important.

E drept, că prin mulțimea fondurilor ce s'ar crea la fiecare parohie, s'ar înmulți și îngreuna încâtva agendele de administrație a averilor. Osteneala ar fi destul de remunerată însă prin recompensele morale și materiale ce se obțin. Apoi oare nu de aceea purtăm oficii și tragem salare, ca să și lucrăm?

Din cele până aci se poate deduce, cum are să fie procederea parohilor la înființarea fondurilor, ca și rezultatul să fie satisfăcător. Răs-

punsul deci la întrebarea: cum să procedem la înființarea fondurilor, pe scurt e cel următor.

Preoțimea înainte de toate va lumina credincioșii asupra trebuințelor bisericesti. Va expune năcazurile ce se întimpină și lipsele de tot felul. În cadrul expunerilor va concepe, va să zică, *scopurile și ideile mărețe*, mai sus accentuate de mine. Expunerile le va întări totdeauna cu exemple reale din istorie ori viața practică. Un *Șaguna, Gojdu, Andronic*, etc. etc. fundatori de ai noștri vor avea destul farmec asupra poporului, ca să-l îndrepte la fapte similare.

Paralel cu aceste desfășurări trebuie venit în atingere cu frunțașii mai aplicați spre jertfire, poporeni fără familie. Prin îndemnuri cu tact nu va fi greu a câștiga încrederea lor, și începutul — care e cel mai greu, după zisa Românului — se va putea face. Începutului în scurt timp vor urma alte și alte imitații. Poporul e mult și între cei mulți totdeauna sunt inimi generoase. Să nu sparie pe nime faptul, că începutul va fi poate modest! De când e lumea din arborii mici au eșit cei mari.

Ni-e cunoscută doar asămănarea cu grăunțul de muștar din evanghelie.

Se pot însoți mai mulți la înființarea unui fond, se poate iniția colectă chiar în popor... Felurite sunt cărările de purcedere. În cadrul unui articol de ziar nu se pot desfășura. Cei puși în frunte trebuie să aibă însă atâta cunoștință de oameni, ca să poată afla care cale să o apuce.

Trei împrejurări voiu accentua, de cari necondiționat trebuie să se ferească preoții și toți ceice stau în fruntea mișcării.

1. Să nu folosească forța, să nu caute a înființa pe calea aruncului fonduri. Dări sunt destule pe oameni. Ideea dării în sine e foarte nepopulară. Celce cu impunerea de

dare vrea să ajungă scopul, să știe că a făcut fiasco.

2. Să nu se sufere nici o incorectitate în administrarea fondurilor. Din contră administrarea să fie publică și deplin corectă. O administrare corectă face mai mult decât toate predicile, vorbele, pentru că e fapt. Și graiul faptelor e cel mai atrăgător dintre toate graiurile.

3. Să se eschidă cu totul interesele personale, nici umbra lor să nu rămână în lucrarea întreprinsă. Interesele personale sunt numai măr de ceartă, detrag încrederea și însuflețirea de lipsă, și numai compromite pot. Idealismul desinteresat e cel mai bun mijloc de însuflețire. Idealiști să fim, căci ideală e și biserica și scopuri ideale urmărește.

Cu astfel de procedere, mai premergând și conducătorii cu pilda, nu poate să nu se ajungă la fântă, mai curând ori mai târziu — după împrejurările date și starea oamenilor. Se poate, ca noi cei în viață să nu ne bucurăm de vederea visului. Câți însă, înainte de noi, nu au ajuns în mormânt fără a-și vedea visurile! Totuși au trăit și trăiesc. Iși văd visurile realizate prin noi, descendenții lor.

Ca ei să facem! Să se bucure și ai noștri descendenți!

Isus a zis: Și veți auzi rășboaie, și vești de rășboaie. Vedeți să nu vă turburați, că se cade să fie aceste toate, însă încă nu va fi atunci sfârșitul. Că se va scula limbă peste limbă și împărăție peste împărăție, și vor fi ciume și foameți și cutremuri pe alocurea. Și aceste toate sunt *începutura durerilor* (Mateiu 24, 6—8).

Semnele aceste tocmai acum se arată în toate părțile bisericești, producând destrămare și desorganizare în biserică. Curentele de tot felul ce es tot mai mult la iveală printre șirurile pacinice ale credincioșilor sunt celece produc desorganizarea. Ele sunt *începutura durerilor* noastre. Să ne întărim deci

FOIȘOARĂ.

Pilat din Pont.

— În istorie și tradiție —

de Seb. Stanca.

(Urmare).

II.

Nemurirea și însemnătatea are să și-o mulțamească Pilat numai unui interogator de câteva clipe, ce l-a ținut lui Cristos, înainte de a-l da spre răstignire.

Interogatorul acesta e redat cât se poate de bine de toți patru evangeliștii. Isus, după ce a fost prins de slugile arhierilor iudei în grădina din satul Getsimani, Joi seara înainte de Paștile Iudeilor, a fost judecat la moarte de sfatul arhierilor și fariseilor. Aceștia l-au aflat vinovat de moarte, deoarece se mărturisise fiul lui Dzeu. „El a blăstămat; ce ne mai trebuiesc martori? Iată, a-ți auzit blăstemul lui. Ce vi se pare? Iar ei răspunzând au zis: Vinovat este morții.” (Matei c. 26 v. 65, 66.)

Vineri dimineața l-au dus la Pilat. Acesta conform obiceiului venise de praznicul Paștilor la Ierusalim, unde afară de suita lui se adunase mulțime de popor.

Această mulțime ațâțată de farisei și arhierii l-a petrecut pe Isus până la Pilat, huiduindu-l și batjocurindu-l și părindu-l la Pilat: „Pe acesta l-am aflat răzvrătind poporul și oprind să dea dinarul cesarului.” (Luca c. 23 st. 2.)

„Iar Isus sta înaintea lui Pilat și acesta îl întreba grăind: Tu ești regele Iudeilor? Iar Isus i-a zis: Tu zici! Și când arhierii și bătrânii îl părau pe dânsul el nimic nu răspundea. Atunci a zis Pilat: Nu auzi câte mărturisesc asupra ta? Iar Isus nu i-a răspuns cuvânt, de se mira Pilat foarte.” (Matei c. 27 st. 11—14.)

Neaflând Pilat nici o vină asupra lui Isus și aflând dela popor, că Isus este Galilean (Luca c. 23 st. 6, 7) l-a trimis la Irod, care încă era în Ierusalim. Acesta auzise multe despre Isus și s'a bucurat văzându-l, „l-a întrebat cu multe cuvinte, dar Isus nu i-a răspuns. Atunci îmbrăcându-l în vestmânt alb și batjocurindu-l l-a trimis iar la Pilat. În aceiași zi s'au împăcat Pilat și Irod, căci fuseseră învrăjbiți înainte.” (Luca c. 23 s. 10—12.)

Pilat nu știa ce să facă. Femea lui Pilat (Procla ori Claudia Procula, nu se știe cu siguranță), o femeie foarte înțeleaptă, care cunoștea bine dogmele legii evreiești, se vede că auzise multe despre

* Origen spune, că femeia lui Pilat s'a încreștinat mai târziu și a ajuns între sfinți.

Isus, și soartea lui o interesa foarte mult, a trimis solie la Pilat, pe când acesta sta la judecată, zicându-i: „Să nu faci nimic dreptului acestuia, căci am suferit multe astăzi în vis pentru dânsul.” (Matei c. 27 st. 19.)

Cuvântul femeii sale și faptul, că Irod încă nu aflase nici o vină înrânsul pe de o parte, iar pe de alta îndărjirea poporului, care cerea răstignirea lui Isus, îl adusesse în încercătură. A mai făcut deci o încercare ca să-l scape pe Isus.

Era adevăc obiceiul, ca la asemenea sărbătoare guvernatorul să dea amnestie unuia dintre cei întemnițați, celui ce doria poporul. Pe vremea aceea avea Pilat închis un tâlhar, care săvârșise un omor, cu numele Varava. Pe acesta și pe Isus i-a prezentat poporului: „Pe care doriți să vi-l eliberez? Iar poporul a strigat: pe Varava. Iar lui Isus ce voi face? Să se răstignească. Dar ce rău a făcut? Să se răstignească!” (Matei c. 27 st. 21—24.) Pilat s'a decis deci să împlinească voia poporului. „Luând apă s'a spălat pe mâni înaintea mulțimei zicând: nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia.” (Mat. c. 27 st. 25.) A eliberat pe Varava, iar pe Isus l-a dat să-l răstignească.

III.

Intrucât e vinovat Pilat de uciderea lui Isus, asupra faptului acestuia păreri diferite. Evangeliștii îl prezintă nevinovat

de sângele Mântuitorului. Ba caută chiar să scape pe Isus de osânda poporului, dar firea lui slabă a ascultat de glasul mulțimei. Matei spune că Pilat „știa că pentru pizmă l-au dat pe Cristos” (c. 27 s. 18) să îl judece, de aceea a căutat să îl mântue, convins că nici un rău nu a făcut (c. 27 s. 23.)

Tot asemenea mărturisește și evang. Marcu, care încă spune, că Pilat „știa, că l-au dat (pe Isus) arhierii din pizmă.” (c. 15 s. 10.)

Și mai limpede înfățișează nevinovăția lui Pilat ev. Luca: „Nici o vină nu află în omul acesta”, (c. 23 s. 4.) zice Pilat, iar cătră arhierii zice: Mi-ați adus pe acest om ca un răzvrătitor și iată eu nici o vină nu află înrânsul, de acele de cari voi îl păriți. (c. 23 st. 15) și „voind să-l libereze pe Isus a treia oară a zis cătră ei: nici o vină de moarte nu am aflat înrânsul” (c. 23 st. 22).

Tot în acest înțeles mărturisește și evang. Ioan: „Eu nu află nici o vină înrânsul” (c. 18 s. 38). Faptul acesta îl accentuează Pilat în trei rânduri, la cap. 18 st. 38, apoi cap. 19 st. 4 și 6. Ev. Ioan mărturisește direct, că Pilat „în vremea aceea a căutat să-l scape pe Isus”, (c. 19 st. 12) iar poporul îi striga: „de vei mântui pe acesta nu ești pretin cesarului. Tot cel ce se face însuși rege se scoală

economicește, să ne înarmăm, ca curentele să ne afle gata și stricăciune să nu poată face în șirurile noastre.

Vrednici vom fi atunci, ca și al nostru nume să se scrie în cartea de aur!

Vasile Gan
protopresbiter.

Transacția. Toate proiectele referitoare la reînnoirea pactului vamal-comercial între Ungaria și Austria au fost revizuite de nou, textul maghiar confruntat cu cel german, și după terminarea acestei reviziuni, care s'a făcut de Luni dimineața până Marți la orele 9 din zi (va să zică și în cursul nopții) actele au fost subscribe toate din partea domnilor miniștri-prezidenți *Welcker* și *Beck*, iar astăzi, Mercuri, ambii se vor prezenta în fața Maiestății Sale pentru a face raport despre legarea pactului.

Garanțiile constituționale. Eri, Marți, ministrul de interne, contele *Andrássy*, a fost primit în audiență din partea Maiestății Sale, în palatul din Schönbrunn. Audiența a durat o oră întreagă și a avut un bun rezultat, după cum s'a pronunțat ministrul în fața unor gazetari. Audiența e adusă în legătură cu *garanțiile constituționale*, cărora Maiestatea Sa, acum, după ce transacția e legată, nu le-ar mai pune pedeci.

Din Alba-Iulia.

Inmormântarea unui nobil fiu al bisericii noastre.

— 2 Octombrie n.

Joi în 13/26 Sept. a. c. s'au depus la locul de vecinică odihnă rămășițele pământești ale mult regretatului și de toți iubitului Iosif Cirlea, fruntașul și generosul parohian al bisericii noastre din Alba-Iulia-oraș.

Pentru cunoștii, cari nu au văzut în timpul din urmă pe bărbatul falnic și robust și plin de energia ce o pot imprumuta 43 de ani ai vârstei, vestea morții lui va fi sunat ca o faimă aproape de neorezut. Nu tot așa însă pentru cei mai de aproape ai lui, cari încă cu un an și jumătate mai înainte, cu groaza tănuită în inimă au început a observa cum vâjosul lui corp începe a se vesteji încet, încet, ros în adânc de vermele unei boale de rărunchi, căreia nu i-s'a putut pune împotriva toată știința medicală de prin Viena, Carlsbad etc.

O singură rază de speranță a luminat în timpul acesta inimile celor iubitori ai lui, înainte tocmai cu un an de zile, când grație construcției lui robuste, putând suporta greaua și cutezătoarea operațiune în spitalul din Sighișoara, se întorsese voios acasă. A fost însă de scurtă durată și această ultimă speranță, căci abia a trecut iarna și boala crâncenă s'a manifestat din nou și tot mai năvalnică, până când Marți în 11/24 Sept. i-a stors din trupul secerat cu totul ultima răsufare, după ce mai dinainte i-se servise maslul și fusese împărțit cu sfințele taine, el Iosif, cel de toți iubit și plâns de toți.

Inmormântarea s'a făcut, cum am zis, Joi în 13/26 Sept. transportându-se sicriul dela locuința proprie din piața la biserica din oraș, unde în asistența numărului membri ai distinsei familii, a prietenilor și a cunoștiiilor de aproape și de

asupra cesarului" (c. 19 st. 12). Pilat speriat de aceste cuvinte a jertfit pe Isus.

Cu toate că evangeliștii sunt convinși de nevinovăția lui Pilat, spusele lor aruncă o umbră urâtă asupra lui. Mai ales ev. Ioan amintește, că Pilat deși nu aflase vinovat pe Isus, totuși „l-a biciuit" (v. 2), iar ostașii în fața lui îl batjocureau și „il palmuiau" (c. 11 v. 3), iar la urmă l-a predat jidovilor, zicând: „luați-l voi și-l răstigniți, căci eu nu aflu vină întrânsul". (c. 19 v. 6) „Iar Pilat a scris titlu și l-a pus pe cruce: Isus Nazarineanul regele Iudeilor". (c. 19 v. 19).

Ev. Luca pe de altă parte pune în gura lui Pilat cuvintele: „Iară eu pedepsindu-l îl voi elibera". (c. 23 v. 16.)

Ev. Matei spune, că Pilat deși a fost convins de nevinovăția lui Isus, l-a dat să-l răstignească. „Văzând că nimic nu folosește, ci mai multă tulburare face, luând apă și-a spălat mâinile, etc".

Adevărat că ev. Marcu nu amintește de aceste ci îl prezintă pe Pilat în cea mai curată lumină a nevinovăției.

Faptul că „l-a biciuit" pe Isus, a lăsat ca ostașii să-l palmuiească, iar el a declarat că îl eliberează pedepsindu-l, adumbrește încăta cinstea lui de guvernator. Dacă a fost convins că Isus e nevinovat, el cu puterea lui dictatorică de ce a simțit necesitate să-l mai pedepsească și

departe, mulți străini de neamul nostru, s'a servit prohodul prin protopresbiterul local I. Teculescu asistat de preoții Fl. Rusan și N. Cadar.

Cu ochii înălțurați a rostit protopresbiterul la finea serviciului predica ocazională, în care descriind starea de multă fericire casnică, în care a petrecut răposatul timp de 17 ani cu mult iubita lui soție Natalia nasc. Rațiu, iubirea caldă de care a fost inaugurat din partea fraților, surorilor și a tuturor membrilor fruntaușei lui familii, stima și afecțiunea amicilor și cunoștiiilor, apoi mulțămirea și îndestularea cu toate bunătățile lumii acesteia, invită pe toți muritorii dornici de viață de a veni și a se convinge la vederea acestui sicriu, mai deplin ca ori și când de adevăritatea cuvintelor scripturii, care ne spune că: deșertăciune sunt toate în lumea aceasta și că vis fugar și umbră de o clipă e toată viața noastră pe acest pământ, pe care chiar întreg de l-am dobândi, în urmă tot el ne înghite, precum ar înghiți un picur de ploaie.

Intercalând apoi cuvintele durerii adânci și sincere ce o resimte, că silit e așa de vreme a-și conduce însuși la groapă pe cel mai bun și mai intim amic ce l-a avut vre-odată, scoate pe plan virtuțile, pe cât de rare pe atât de nobile, cari au împodobit sufletul răposatului, câtă vreme a petrecut între noi și cari ca o aureolă de vecinică trăinicie vor revărsa lumină asupra numelui lui, în întunerecul tuturor veacurilor viitoare.

Nu direct, ci în mod figurat a dat vorbitorul a se cunoaște aceasta, prezentând icona dela judecata cea mai de pe urmă, când înaintea dreptului judecător stând sufletul iubitului nostru Iosif și întrebând de către acela: ce mi-ai făcut în cei 43 de ani, cât te am lăsat a petrece pe pământ? — el va răspunde blând și liniștit așa: „Părinte sfințe! În tot traiul meu pe pământ silitu-m'am din tot cugețul și din toată vârtutea a plini mai întâiu de toate cele două dintăiu și mai mari porunci, pe cari Fiul tău iubit le-a vestit muritorilor pământeni. A te iubi pe Tine, Tatăl cel bun al tuturor, ca prima poruncă, și a iubi pe deaproapele, a doua poruncă! Plinirea celei dintăiu porunci socotit-am așa a-ți fi spre plăcere că: casele mele și întreagă agoniseala mea nemșcătoare lăsatu-le-am ca dar bisericii Tale drept măritoare, ca astfel aceea în bună stare fiind, mai cu succes să poată învăța pe muritorii pământeni împlinirea voiei Tale sfințe. Iar a doua poruncă plinitu-o-am așa că: după ce am văzut că pe mine însumi, nu m'ai dăruit cu prunci, luat-am și adăpostit-am în casa mea trei orfane pe cari le-am crescut în școli și dintre cari pe una am norocit-o deja, iar celorlalte două încă le-am asigurat norocirea".

... Iată — a continuat vorbitorul — virtuțile cele mari și în timpul de azi al egoismului urăcios și al materialismului neșafios tot mai rari, cari au animat sufletul nobil al scumpului răposat și pentru plinirea cărora dela judecătorul cel drept își va auzi sentința: Bine slugă bună și credincioasă... intră întru bucuria Domnului tău... iar dela urmașii de pe pământ pomenirea în veci de veci cu laudă a numelui lui. Pentru că oricât de puternice și de pompoase își vor ridica alții monumentele lor de piatră, de marmoră, de fer și de bronz și oricât de adânc săpate și bogat aurite vor fi slovele ce înșirue numele lor, pe acelea dintele timpului tot le va nimici și șterge odată, în ce

la urmă totuși să-l dea să-l răstignească, iar el să-și spele mâinile? Lucrul acesta ni-l prezintă pe Pilat ca un om slab, fără voință energetică spre un bine obștesc, iar spălătul mâinilor ca un act de adevărat fariseizm. Cunoșcând pe de altă parte domnia lui ca o epocă de volnicii, răsare convingerea, că Pilat a fost un guvernator rău, slab, pătimaș și nici față de Isus, omul nevinovat, n'a nutrit sentimente tocmai bune, câtă vreme nu și-a exercitat datoria, dacă nu și bunăvoința, de a elibera pe un om nevinovat. Insași șovăiala în fața judecății ce avea s-o rostească asupra capului lui Isus, precum și porunca soției sale, întăresc aserțiunea de mai sus.

De altfel aproape toți scriitorii cari au cercetat vremea acestor întâmplări se exprimă destul de nefavorabil pentru Pilat ca guvernator, ceea ce adevăresc indirect destul de limpede în primul rând evangeliștii. Oșebirea stă numai intraceea, că unii îl prezintă ca tiran și brutal, iar alții ca om slab, fără energie și supus tuturor ispitelor. Adevărul se pare că e pe partea afirmațiilor din urmă.

Cu toate acestea, biserica din Etiopia l-a ridicat în șirul sfinților, pentru că a fost nevinovat în osândirea lui Isus, iar biserica coptilor l-a făcut martir pentru Cristos.

(Va urma).

chip strică un copil jucăriile lui, dar monumental iubitului nostru Iosif, care de azi încolo este biserica aceasta și numele lui care s'a scris pe catapiteasma ei, întreg și neșters va rămânea până la sfârșitul veacurilor, până când adeoă rânduită este a sta biserica lui Christos".

Terminându-se predica cu duosul epilog al iertăciunilor sicriul a fost ridicat d'n biserica și pus din nou pe carul moitar, care încercat de cununi și urmat de lungul convoiu al publicului s'a îndreptat spre cimiterul din Maieri, unde a fost depus în groapă.

Notez cumcă întreaga avere testată bisericii noastre din oraș se evaluează la 100.000 cor. fiind pusă condițiunea ca, locuința răposatului îndată după moartea soției sale să servească de reședință a protopresbiterului-paroh pentru toate timpurile, fiind a se zidi din venitul moșiei din nou pompoasă și frumoasă, ca astfel în toată forma să fie vrednică de reședința protopresbiterală care se află în scaunul vechei noastre metropolii.

Dispozițiunea testamentară s'a făcut cu deplină consimțire și a soției, care în chipul acesta și-a arătat și mai mult iubirea caldă față de nobilul și blândul ei soț, iar membrii familiei au rămas iarăși pe deplin satisfăcuți de fapta fratelui mult iubit, care a știut așa de perfect intrupa tradițiunea veche și nobilei familii de a iubi și sprijini biserica ortodoxă mai presus de toate.

Dormi lin suflet bun și generos, dormi lin; răsplata celor drepiți te așteaptă în cer și pomenirea în veci cu laudă aci pe pământ!

Bunul amic.

Iubileul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu".

(Masa comună).

În șirul sărbătorilor iubilare la ora 1 din zi s'a ținut masa comună.

Cu considerarea la starea materială a meseriașilor noștri, așa zisul „Banchet", a fost înlocuit cu „Masa comună". Scopul principal al mesei, de a cheltui puțin și mai ales de a ne simți bine și familiar și de a ne manifesta dragostea și prin graiu viu, a fost pe deplin ajuns. Și această sărbătoare a fost la înălțimea situațiunei.

În lungul salei mari dela „Gesellschaftshaus", masă lângă masă cuprindea marele număr al oaspeților, dintre cari mulți meseriași cu soțiile lor. La intrarea în sală, prezidentul jubilar Tordășianu, în societatea socrului său P. Iovescu din Caransebeș, a soției sale, profesoara Eugenia n. Iovescu, a profesorului T. Popovici și a redactorului „Meseriașului" C. Liuba din Lugoj, a fost aclamat cu frenezie.

În mijlocul însuflețirii generale Tordășianu, reportându-se la primirea caldă, de care ne-a împărțit Patronul nostru, I. P. S. Sa dl Arhiepiscop și Metropolit I. Meșianu, ridică păharul întru îndelunga viață a I. P. S. Sale, căruia îi dorește puteri fizice și sufletești spre binele neamului și cu el și al meseriașului român.

Viceprezidentul G. Poponea, având în vedere motivul sărbătorilor înălțătoare de astăzi și cu considerarea la persoana sărbătorită, ridică păharul pentru prezidentul Tordășianu dorindu-i mult zel și multe rezultate splendide, ca cele de până aci.

Redactorul „Meseriașului", dnul Constantin Liuba din Lugoj, ca reprezentant al ziaristiceii să reportă la vredniciile meseriașilor noștri, cari continuând a se cualifica, a se înmulți și a aduce la înflorire cauza lor, în curând ne vor putea da clasa de mijloc, de noi toți dorită. Promite, că atât „Meseriașul", cât și celelalte ziare, vor lucra și din parte-le cu căldură pentru sprijinirea meseriașului nostru, în a cărui îndelungă viață și fericire ridică păharul.

Prezidentul Reun. mes. „Andreiana", dl G. Tătar din Beșeuș-săs., în numele reprezentanților celorlalte Reuniuni din țară, ridică păharul pentru Reuniunea și prezidentul jubilar, dorindu-le să ne fie neobosită călăuză în cauzele meseriașilor.

Dl T. Simțion, cul. tip., mulțamește tuturor Reuniunilor de meseriași, cari parte prin reprezentanți trimiși, parte prin adrese de încurajare și aderare, au ținut să ne înalte prestigiul sărbătorilor.

Mechanicul din Brașov dl Precup, vizând la proiectul de lege al guvernului referitor la noua lege industrială, face apel la preoțimea și învățătorimea noastră, ca să ia, pe lângă Reuniuni, cauza meseriașilor între preocupățiunile lor, căci la din contră toate eforturile rămân fără rezultat.

Mai vorbește dl C. Baicu (Orăștie), Onae (Lugoj), iar la fine ia cuvântul prezidentul jubilar Tordășianu și ridică păharul în sănătatea aceluia, solicitudinei căruia revine meritul de a ne fi manifestat aseară și astăzi în mod ce a pus în uimire până și pe cei mai pessimisti. Ace-

sta nu este altul, decât prezidentul comitetului aranjator dl George Poponea cu întreg statul său major, în frunte cu dl D. Axente, braval nostru actor și regisor, dl Candid Popa, neobositul dirigent al corului, cu harnicul notar, S. Duca și ceilalți.

În cursul mesei dl G. Poponea dă cetire adreselor de felicitare, sosite la adresa jubilanților, din cari dăm următoarele:

Cernăuți: „Societatea meseriașilor români din Cernăuți și suburbii, transmite surorii ei bătrâne felicitările sincere cu ocazia festivităților jubilar. Cu Dumnezeu înainte. Bucevski prezident, Tr. Ilcan secretar".

Bistrița: „Din prilejul iubileului, ce sărbați, rugăm interpretați sentimentele noastre de dragoste și stimă, ce păstrăm reuniunii surori." Reuniunea meseriașilor români bistrițeni.

Mercurea: Regretăm, că nu putem participa la serbările reuniunii. Dorim prosperarea și înflorirea ei și mai departe. Dr. Măcelar, Dr. Schiau.

Zernezți: „Felicit Reuniunea și pe tine părintitor neobosit al meșteșugarului românesc." Pompei Dan.

Cernăuți: „Urările noastre reuniunii meseriașilor și meritosului ei prezident la iubileul sărbătoreț." Skalat Mo dest. N. Iancu.

Hațeg: „Cu mare bucurie am luat act de frumoasele sărbători ale confrăților noștri meseriași români din Sibiu și încântați de dragostea ce ne cuprinde și ne leagă, pe toți la olaltă, vă trimitem salutul nostru și inima noastră la serbarea aniversară de 40 de ani ai existenței reuniunii D-voastră.

Împedecați prin multe ocupațiuni de toamnă ce se grămădesc, nu putem să luăm parte la marea serbări, dară cugețul — inima noastră zboară în mijlocul Dvoastre șoptindu-vă gratularea și bucuria noastră, spunându-vă dorința noastră și rugăciunea ce-o înălțăm către tronul proniei divine ca să Vă ajute, să sporiți și să înaintați întru promovarea bunelor relațiuni a meseriașilor noștri de pretutindinea.

Din inimă frățească vă dorim rezultate mănoase. Reuniunea meseriașilor români din Hațeg. T. Făgăraș prez. Nicolae Sânzian, secret.

Agârbici: „Din incidentul iubileului de 10 ani, de când Providența divină V'a chemat în fruntea „Reuniunii sodalilor români din Sibiu", primiți vă rugăm sincerile noastre felicitări: Să trăiți încă la mulți ani spre a înălța la zenit aceasta branșă, nouă atât de necesară.

Să trăiți spre a neamului mărire și spre a noastră fericire. În numele Insoțirei de credit „Raiffeisen" Elie Câmpcean prezident.

Viena: „Societatea meseriașilor români din Viena „Clubul român" salută cu bucurie pe sora sa mai bătrână din incidentul festivității de azi, dorindu-i mulți fericiti ani." Vitencu prezident.

Viena: „Mulțămindu-vă cordial pentru invitare, Vă doresc ca Dumnezeu să binecuvinte munca ta și a membrilor. Admirabil ai lucrat și te felicit din inimă la splendidul rezultat. Trăiască prezidentul și membrii Reuniunii." Dr. Lazar Popovici.

Săliște. Din cauza coincidenței jubileului Reuniunii pompierilor de aici, meseriașii din Săliște nu pot lua parte așa cum ar fi dorit la serbările voastre. Te felicit pentru munca altruistă săvârșită în curs de 10 ani, felicit Reuniunea pentru harnicul ei conducător și-i urez viață lungă și spor. Dr. Nicolae Comșa, prezidentul Reun. mes.

Berlin: „La iubileul de 10 ani Vă felicit și din inimă doresc succes în toate lucrările Dvoastre, îndreptate spre ridicarea culturală și a stării materiale a meseriașului român. Ele vor aduce roade de aur." Culegător tipograf Nicolau Bratu, fost membru.

Blaj: Plină este inima noastră de bucurie la vestea mării sărbători. V'a învrednicit Dumnezeu să aveți prin jertfa și dragostea desinteresată a vrednicilor înaintași prima Reuniune de meseriași română. Ea e mândria și fala noastră. Respect și venerațiune întemeietorilor, laudă conducătorilor și cinstite membrilor și sprijinitorilor ei. Societatea meseriașilor români din Blaj cu ochi de copil privește spre Reuniunea mamă și e geloasă de fericirea ei." Gavriil Precup, profesor, prezident.

R. Vâlcea. „Serbările Reuniunii Sibiene imi revoacă în memorie anii 1874—1876, când eram membru al ei. Ea a fost un ce sfânt, o mamă bună, carea ne-a condus pe căi bune. Ea ne-a însuflețit la înființarea Reuniunii din Săliște. Trăiască Reuniunea mamă și Reuniunile fiice și surori." Nicolae Moisin, mäsar.

Nr. 451/1907.

2-3

Concurs.

Pe baza §-lui 63 din Statutul Organic, combinat cu §. 23 punct 5, și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. 136 din 1888, prin aceasta conform ordinului Preavenerabilului Consistoriu arhidiecezan Nr. 11338 Plen. 1906 — se publică concurs pentru îndeplinirea postului de protopresbiter în nou înființatul tract al Geoagiului.

Fiitorul protopresbiter ca atare, până la devenirea în vacanță a parohiei centrale Geoagiul-de-jos-Suseni, unde și până atunci își va ține cancelaria, — va ocupa parohia vacantă Feredeu.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1) venitele parohiei de clasa a III Feredeu, statorite în coala B. din întregirea venitelor preoțești dela stat;

2) venitele protopresbiterale, a-nume: salariul din dotațiunea statorită din fondul „Rudolphin” cu adausul de salar împreună cu repartiziunea protopresbiteratului;

3) taxele ce incurg pentru vizitarea comunelor tractuale și pentru alte funcțiuni speciale.

Concurenții au să documenteze calificațiunea prescrisă prin con-cluzul congresual Nr. 111 din 1888, și concluzele lor instruite cu toate documentele necesare să le aștearnă consistoriului arhidiecezan în ră-s-timp de 30 de zile dela prima pu-blicare a acestui concurs în „Tele-gramul Român” alăturând la docu-mente și o tabelă de calificațiune după rubricile indicate în provoca-tul regulament congresual, § 12.

Concursele, intrate după expi-rarea termenului de concurs, nu se vor lua în considerare.

Dat în ședința comitetului pro-topresbiter al tractului Geoagiu, ținută în Geoagiul-de-jos-Suseni, la 21 Iunie 1907.

Vasile Domșa m. p. Ioan Iacub m. p.
protopresbiter adm. prez. notar.

Orăștie, 23 August 1907.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Nr. 555—1907 [290] 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățător la școala noastră din Galaț se publică concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegramul Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar de 600 cor. încasat prin rețată dela popor.

2. Cuartir în edificiul școlar și lemne tăiat și folosința grădinei școlare.

3. Concurenții la acest post să-și înainteze cererile în termenul indicat, instruite în conformitate cu normele în vigoare subsemnatului protopresbiter.

Oficiul protopresbiter al tractului ort. de la Bistriței, în conțelegere cu comitetul parohial.

Blașfalăul-de-sus, în 20 Septembrie 1907.

Vasile Bălan
adm. protopresb.

Nr. 860—1907 [287] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Voivodeni-mici, în protopresbiteratului gr. or. Făgăraș, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegramul Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh, să-și subștearnă cererile concursuale, instruite conform legilor din vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiter în Făgăraș, până la termenul sus arătat, având a se prezenta la sfânta biserică spre a cânta respective a celebra și cuvânta.

Făgăraș, în 14 Septembrie 1907.

Oficiul protopresbiter român gr. or. al Făgărașului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea
protopresbiter.

Redactor responsabil Teodor. V. Păcățian.

Se primesc
Doi învățăcei
la
Nicolae N. Țintea
comerciant
în Săliște comitatul Sibiiului.
(291) 1—3

VASILIE BANN
— SIBIIU —
str. Ocnei 7 — str. Faurului 16
în casa sa proprie „La Cizma roșie”
cel mai mare
depozit de încălzăminte
pentru bărbați, femei și copii. Pentru
provincie comandele se trimite recoman-
dulate, la caz de nu corăspund, se
primesc îndărăpt în schimb. [90] 27—

Anunț.
Abecedarul de Dr. L. Simion, Dumitru Lăpădat și I. Crisun, care e compus după cele mai practice abecedare existente și Cartea de cetire pentru anul al doilea de școală se pot procura dela Librăria arhidiecezană și dela autori în Săliște. Prețul Abecedarului e 40 fil., a Cărții de cetire 50 fil. cu rabatul obicinuit. (271) 5-6

Nr. 4429/1907 [288] 2—3
Concurs.
Pentru ocuparea postului de notar devenit vacant prin pensionare în comuna Apoldul-de-jos, se scrie prin aceasta concurs.
Cererile concursuale instruite în senzul §-lui 6, I: 1883 și §. 3, XX: 1900 au a se prezenta subscrizului în modul prescris până în 19 Octombrie a. c.
Mercuria, în 2 Octombrie 1907.
Mangesius
pretorul cercual suprem.

FABRICA DE ACID CARBONIC
a lui **MUSCHONG** din **BUZIASFÜRDŐ**
aranjată modern furnizează prompt afară de cartel, orice cantitate de
ACID CARBONIC
natural, curat chimic și fluid,
din izvoarele de acid carbonic din Buzias, cari sunt renumite în toată lumea prin produțiunea de sodă pentru cărcimari și pentru alte scopuri industriale.
Să nu se confunde cu acidul carbonic artificial, care e mult mai puțin veritabil.
Serviciul este de încredere și foarte conștientios.
APA MINERALĂ ȘI VINDECĂTOARE
din **BUZIASFÜRDŐ**
se capătă în sticle de 1/1 și 1/2 litru.
Succesele la vindecarea durerilor de inimă, de rărunchi și de besică sunt neîntrecute.
Apă de masă de prima clasă!
Informațiuni dă cu cea mai mare promptitudine:
Fabrica de acid carbonic și speditorul de apă minerală a lui Muschong din Buziasfürdő.
Adresa pentru telegr. este: Muschong Buziasfürdő. — Inter. Telefon 18.

Cea mai renumită bere
din
fabrica de bere alui Anton Dreher A. G.
în **Köbánya** (Streinbruch)
se recomandă cu înzistență P. T. Public.
Se poate procura în cele mai bune prăvălii.
Depositul principal se află la
M. Samuel Rubinstein,
Sibiiu — Nagyszeben.
[76] 35—

Cruce sau stea dublă electro-magnetică
Patent
Nu e crucea lui Volta!
vindecă și înviorază
Deosebită atențiune e a se aparat vindecă bóle
Nr. 86967.
Nu e mijloc secret!
pe lângă garanție.
da împrejurărei, că acest vechi de 20 ani.
Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, fâituri de ureche, bătaie de inimă, sgârçuiuri de inimă, asma, auzul greu, sgârçuiuri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mâni și picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația nereglată a sângelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — In cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și oricine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. — Unde orice încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta” deoarece „Ciasul-Volta” atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oicios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja ieftinătatea crucei mele electro magnetice o recomandă în deosebi.
Prețul aparatului mare e cor. 8— folosibil la morburi cari nu sunt mai vechi de 15 ani.
Prețul aparatului mic e cor. 6— folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă. [11] 3
Eспедиție din centru și locu de vânzare pentru țără și străinătate e:
MÜLLER ALBERT, Budapesta, V/27, strada Vadász 34 colțul.

Concurs
Pentru înțelegerea postului de capelan de succesiune lângă parohul Ioan Pălici în parohia de cl. II-a Bergbin cu filia Găbb, în parohia de cl. I-a Bergbin, Preavenerabilul Consistoriu arhidiecezan dtto 25 Iunie 1891, Nr. 3796 Bis. și publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan sunt: jumătatea venitelor preoțești fasonate în tabela B, pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și aștearnă cererile, instruite conform normelor din vigoare, în termenul susindicat, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

În conțelegere cu comitetul parohial concernent.
Sebeș, 23 Septembrie 1907.
Oficiul protopresbiter al Sebeșului.
Sergiu Medean
protopresbiter.

Nr. 442—1907 [283] 3—3
Concurs
Pentru întregirea posturilor învățăto-rești vacante din comunele mai jos însemnate, din protopresbiteratul Geoagiului se scrie concurs cu termen de 15 zile dela prima pu-blicare în „Telegraful Român”.

1. Almașul-mic, cu salar 600 coroane, 200 coroane din repartiție și 400 coroane din ajutorul ce se va cere dela stat, cuartir și lemne de foc în natură.

2. Porcurea cu salar 600 coroane, 200 coroane din repartiție și 400 cor. din ajutorul dela stat, cuartir și lemne de foc în natură.

Refectanții își vor așterne cererile concursuale înzestrate cu documentele necesare subscrizului oficiu protopresbiteral în termenul deschis, iar pentru a se face cunoscuți popo-rului, au a se prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare în comună spre a-și arăta desteritatea în cântat și tipic.

Orăștie, 15 Septembrie 1907.
Oficiul protopresbiter gr. or. al Ge-oagiului în conțelegere cu comitetele paro-hiale respective.
Vasile Domșa
protopresbiter adm.
[282] 3—3

Concurs
Pentru îndeplinirea postului de capelan cu drept de succesiune sistemizat la anul 1892 și aprobat cu rezoluțiunea Ven. Consistor arhidiecezan dtto 25 Iunie 1891, Nr. 3796 Bis. în parohia de cl. II. Mohu, devenit vacant prin moartea fostului capelan Ioan Slăvescu, la cererea parohului veteran Ioan Slăvescu, aprobată cu rezoluțiunea consistorială dtto 26 Iunie a. c. Nr. 7121 Bis. se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din venitele parohiei fasonate în tabela B, pentru întregirea venitelor dela stat și cele specificate în con-cluzul comitetului parohial dtto 27 Septembrie a. c. Nr. XVII.

Doritorii de a reflecta la acest post, vor avea a-și așterne cererile concursuale in-struite în senzul normelor din vigoare în ter-minul deschis la oficiul protopresbiter gr. or. al Sibiiului, iar pentru a și arăta desteritatea în cântări și tipic, au a se prezenta în comună în vre-o Duminică ori sârbătoare la sfânta liturgie.

Mohu, din ședința comitetului parohial, ținută la 27 Septembrie 1907, în conțelegere cu oficiul protopresbiteral.
Victor Caraban Ioan Simion
prezident. notar.
Nr. 812.
Văzut:
In absența protopresbiterului:
Mateiu Voilean
asesor consistorial.

Pălării
păroase pentru preoți români
à cor. 8— și extrafine à cor.
9-60, model nou, după dorință,
uşoare, în cea mai fină și mai
frumoasă calitate, recomandă
cu prețurile cunoscute de eftine
Carol Niedermaier
pălărier
33 strada Cisnădiei 33
„La pălăria roșie”
La comande din afară, împachetarea, cutia și spelele postale sunt gratuite. Măsura se ia într'o pălărie potrivită cu centimentru din panglică ne-elastică. [210] 21—23

Editura și tiparul tipografelei arhidiecezane.